

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

ESPERANTO NOTES.

FOR the benefit of those of our American Esperantists who are planning to be present at the Fifth International Esperanto Congress, Barcelona (September 5-11), we take pleasure in printing the very cordial invitation of our Spanish friends. This Congress affords to Americans an unusual opportunity of visiting Spain under warmer and more friendly relations than has been possible of late years. We trust many Americans are now bound for Barcelona. The invitation reads:

ALVOKO.

“KARAJ GESAMIDEANOJ,—Barcelono estas la urbo simbole elektita de Cervantes por revenigi Don Kihoton—tiun grandan frenezulon!—en la realan vivon. Vojoj polvoplenaj, gastejoj malpuraj, montoj senherbaj, senhomaj ebenaĵoj estas la arenoj, la turnirejoj de la freneza kavaliro; sendankaj kaptitoj, paŝtantaj brutaroj, muelilaj aloj, procesiantaj religiuloj estas liaj malamikoj kaj kontraŭstarantoj. La kastelo de fantaziaĵoj devis ruiniĝi en Barcelono, kie la sento de la realaĵo estas granda, kaj kie la entuziasmo ŝveligas la korojn, sed ne suprenflugigas ilin kiel aerostatojn. Sur sablaro, hodiaŭ al la maro rabita de la pligrandiĝo de la urbo, Don Kihoto falis venkita de la kavaliro de la Blanka Luno, kaj senarmigita, neniigita, malĝoja, li revenis sur la vojo de la resaniĝo al la fina resaniĝo de sia malsana cerbo. Li forportis kun si la memoron de la presejoj, riĉaĵoj, belegajoj, gastameco de la grafa urbo, kaj ekkriis, pri Barcelono parolante: ‘Barcelono, arĥivo de la ĝentileco, rifuĝejo de la fremduloj, hospitalo de la malriĉuloj, patrolando de la kuraĝuloj, venĝo de la ofenditoj, afabla korespondado de amikecoj firmaj, kaj senegala pri sidejo kaj beleco’ (Ĉap. LXXII, II-a parto).

“Nun, en la nuna ora refratiga tempo, Barcelono estas denove elektita, kiel scenejo de simila fakto. Trakuras la Homaron, ne nur unu sola kavaliro, sed armeo de frenezaj kavaliroj, kiuj ĉie nur vidas malamikojn kaj kontraŭstarantojn. Nur kiel malamikojn, ili rigardas la fratojn pacemajn, laboremajn, trankvilajn, kies nura peko estas: esti malfeliĉaj. La grandaj konstruaĵoj de la moderna kulturo, de la ĉiama kulturo estas por tiaj frenezuloj, nur ensorĉitaj kasteloj, kie—laŭ ili—homo laboradas venĝojn kaj malbonon. La movon de la brakoj, kiuj tra

montoj kaj limoj volas sin ĉirkaŭpreni, la frenezaj kavaliroj vidas nur, kiel minacon. Kaj ili, kiuj per siaj timoj ĉion malarangas, ili paradas, kiel repacigantoj de la paco, kiel rebonigantoj de la bono, kiel vengintoj de tio, kion neniu eĉ pensis vengĝi.

“Estas necese revenigi tiajn frenezulojn en la realan vivon, montri al ili, ke ni ĉiuj estas amikoj, ke la tiel laŭte proklamita de ili diferenco kaj kontraŭsenteco de la homoj, estas falsa; ke ne estas alia sorĉo, ol la sorĉo de la amo, kaj ne alia malamo, ol la malamo al ili mem. Tio ĉi estos proklamata, kantata, kriegata antaŭ la tutmonda Kihotaro, ne, certe, de la Kavaliro de la Blanka Luno, sed ja de la kavaliro de la Verda Stelo, en niaj placoj kaj stratoj, teatroj kaj kunvenejoj. Kiu el vi, karaj gesamideanoj, ne volos ĉeesti tiun gravan modernan batalon? Kiu el vi, frataj sambatalantoj, ne volos partopreni en la rondo, kiun ni faros ĉirkaŭ ambaŭ batalantoj: la malnova, tradicia, erara, atavisma spirito—kaj la nova, frata, ama spirito de Esperanto? Kiu el vi ne volos alporti la bruon de siaj aplaŭdoj al la senarmiligo de la tutmonda Kihotaro? Mi estas certa, ke ĉiuj vi, fidelaj masonistoj de homara konstruaĵo, ne rifuzos ĝui tiun grandan ĝojon; kaj en la batalo kontraŭ la veraj frenezuloj—ĉar ne ni, sed ili estas vere tiaj—vi pardonos, ke mi parolas el la reala vivo kaj invitas vin al aliĝo, al alporto de viaj monfortoj en nian organizon, al antaŭvido de ĉiu detalo, lasante nenion por la lastaj momentoj.

“Plenigu do la aliĝilon, mendante kongreskartojn; faciligu nian loĝadan laboradon. Sciigante nin jam de nun—vi estos plej bone servitaj!—Mendu la eldonaĵojn de nia komitato—vi akiros belajn eldonaĵojn, kaj samtempe vi helpos nian kason.—Propagandu, disvastigu, varbu, kaj ne timu ĝeni nin, petante ĉian informon kaj starigante ĉian demandon.

“Gefiloj de ĉiu lando! venu Barcelonon restarigi la grandan rondon familian!

“*La Prezidanto de la Loka Komitato,*

“FRED. PUJULA Y VALLES.”

DIVERSAJ AVIZOJ.

“1-e.—Belega luksa Kongreslibro estos senpage donacita nur al tiuj, kiuj sin enskribigos kaj pagos sian kotizon *antaŭ la 1-a de Aŭgusto*.

“Post tiu dato la libro kostos 3 frankojn.

“2-e.—Por reklamo dum la Kongreso estus tre utile, se ĉiu kongresano elpendigus ĉe sia fenestro unu standardon Esperantan kaj unu standardon montrantan *lian naciecon*.

“La loka organiza komitato povos liveri al la kongresanoj je *tre malalta prezo* standardojn, sed por ilin ricevi, oni devas ilin *antaŭmendi*.

“Ni tre forte instigas la samideanojn, ke ili faru tian mendon, uzante la mendilon en ĉi tiu numero.

“3-e.—La *teatrajn biletojn*, kiuj estos tre malkaraj, oni aĉetos en Barcelono; sed singardeme estus antaŭaĉeti kaj zorge antaŭlegi la tekston de la dramo de S-ro Gual. Oni do mendu ĝin ankaŭ.”